Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26206
Copyright: Admont, Benediktinerstift

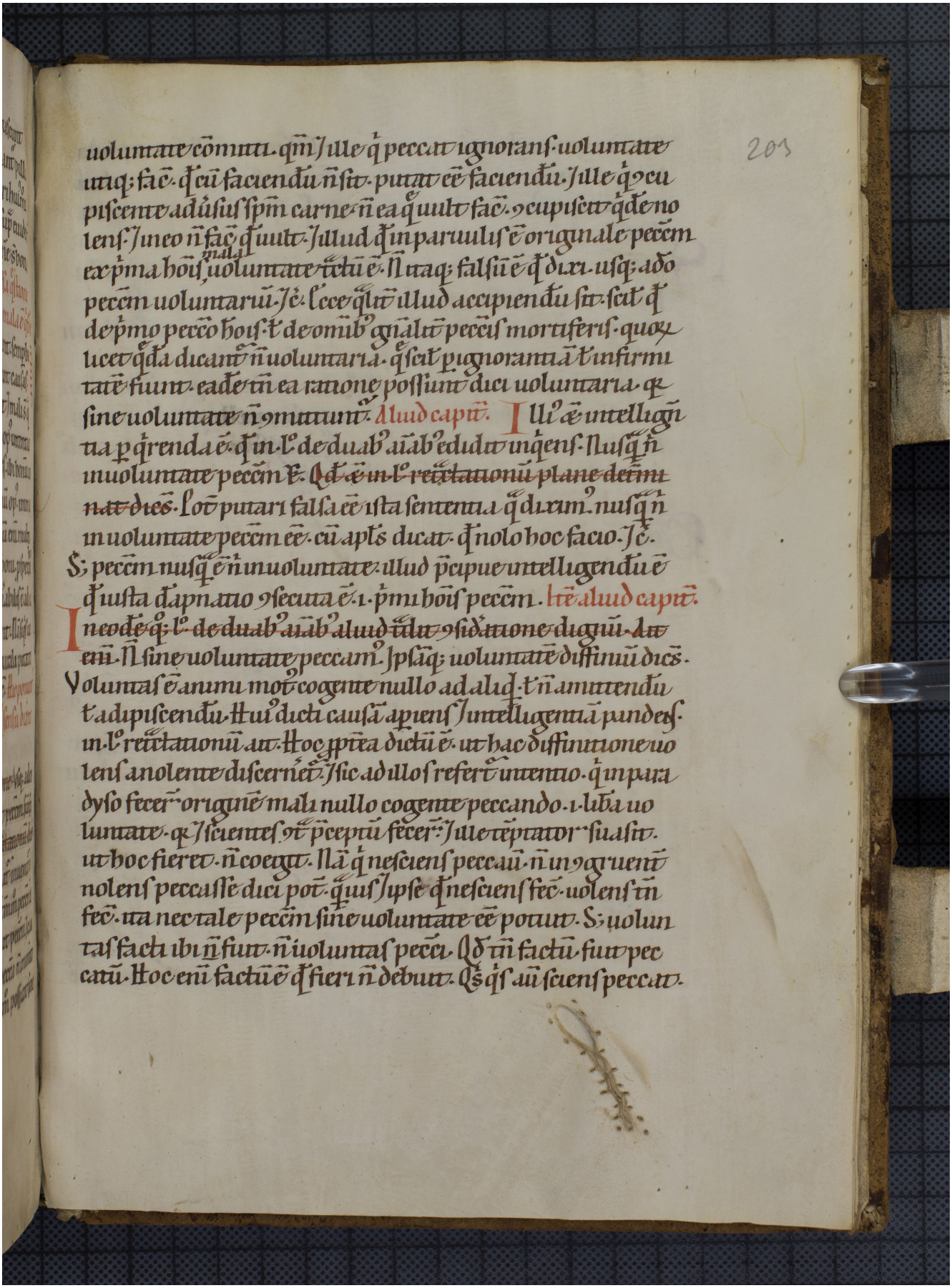

203

uoluntate cõmittit. qm̃ Ille q̃ peccat ignorans. uoluntate utq; fac̃. d̃ cui faciendũ ñ sit. putat ee̅ faciendũ. Ille q̃ cupiscente adúsus spm̃ carne. ñ ea q̃ uult fac̃. ꝯ cupisce q̃ de no lens. Juneo ñ fac̃ q̃ uult. Illud d̃ in paruulis ē originale pecc̃m ex p̃ma hois, mala uoluntate ictũ ē. Sl tnq; falsũ ē d̃ dicit usq; ad o pecc̃m uoluntariũ. Jc. Lcce q̃ ltr̃ illud accipiendũ sit. scil d̃ de p̃mo pecco hois. t de omib̃ ꝯnãlib̃ peccis mortuferis. quoꝝ licet q̃da dicant̃ ñ uoluntaria. q̃ scil p ignorantiã t infirmi tate fiunt. eade tñ ea ratione possunt dici uoluntaria. q̃ sine uoluntate ñ ꝯmittunt. Aliud capit̃. Illi ē intelligẽ tia p q̃rendã ē. d̃ in l. de duab̃ aiãb̃ edicit unq̃ens. Nusq̃ ñ in uoluntate pecc̃m ē. ~~Qd ē in l. retractationũ plane determi nat dicẽs.~~ Lor̃ putari falsa ee̅ ista sententia q̃ dicit. nusq̃ ñ in uoluntate pecc̃m ee̅. cũ apls dicat. d̃ nolo hoc facio. Jc. S; pecc̃m nusq̃ ē ñ in uoluntate. illud p̃cipue intelligendũ ē d̃ iusta d̃ apnatio ꝯsecuta ē. i. p̃mi hois pecc̃m. Ite aliud capit̃. Ineo d̃ q; l. de duab̃ aiãb̃ aliud titulũ ꝯsideratione dignũ. Ait enim. Sl sine uoluntate peccam. Jpsaq; uoluntate diffinũ dicẽs. Voluntas ē animi motũ cogente nullo ad aliq̃ t ñ amittendũ t adipiscendũ. Hui dicti causã apiens Jntelligentiã p undes. in l. retractationũ ait. Hoc ꝓpter dictũ ē. ut hac diffinitione uo lens anolente discernere. Jsic ad illos refert intentio. q̃ in para dyso fecerũt originẽ mali nullo cogente peccando. i. libã uo luntate. q̃ Jscientes. et p̃ceptũ fecerũt. Jlle tẽptator suasit. ut hoc fieret. ñ coegit. Sl ã q̃ nesciens peccauit. ñ in ꝯgruentũ nolens peccasse dici potest. q̃ius Jpse d̃ nesciens fec̃. uolens tñ fec̃. ita nec tale pecc̃m sine uoluntate ee̅ potuit. S; uolun tas facti ibi ñ fuit. ñ uoluntas pecc̃i. Qd tñ factũ fuit pec catũ. Hoc enim factũ ē d̃ fieri ñ debuit. Qs q̃ s aiãi sciens peccat.